

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏsos: UNIU-VOS

EDITAT PER LA DELEGACIO DEL C. C. DEL P. S. U. DE C.

Nº 115
BARCELONA

1 d'Agost del 1950
Preu: 0'50 ptes.

LA CRIDA D'ESTOCOLM

«EXIGIM la prohibició absoluta de l'arma atòmica, arma d'esfereïment i d'extermini en massa de les poblacions,
EXIGIM l'establiment d'un rigorós control internacional per assegurar l'aplicació d'aquesta mesura de prohibició.
CONSIDEREM que el Govern que fos el primer en utilitzar l'arma atòmica contra qualsevol altre país, cometria un crim de guerra contra la Humanitat i hauria d'ésser considerat com criminal de guerra.
INVITEM ELS HOMES DE BONA VOLUNTAT D'ARREU DEL MON A SIGNAR AQUESTA CRIDA.»
PATRIOTES! Reproduïu a multicopista, a màquina, a mà, la Crida!
Propagueu-la! Feu-la signar pels vostres companys de treball, familiars, amics, per totes les persones de sentiments humanitaris!

EN EL CATORZE ANIVERSARI DEL P. S. U. DE C.

SOTA LES BANDERES TRIOMFANTS I INVENCIBLES DE MARX — ENGELS — LENIN — STALIN

A L'AVANTGUARDA DE LA CLASSE OBRERA I DEL POBLE DE CATALUNYA,
els comunistes catalans, al costat dels comunistes d'arreu d'Espanya,
UNIREM I MOBILITZAREM A TOT EL POBLE EN LA LLUITA
per la destrucció del règim franquista, en defensa de la Pau,
per la independència d'Espanya i la República Democràtica.

CARTA DE LA DELEGACIO DEL C. C. AL SECRETARIAT DEL PARTIT

Barcelona, 23 de juliol del 1950

Al Secretariat del P. S. U. de C.

Estimats companys: Commemorem, avui, el catorze aniversari de la fundació del nostre gloriós P. S. U. de C. Amb aquest motiu, i en nom de totes les organitzacions i militants del Partit que lluiten a l'interior de Catalunya, us saludem ben fraternalment, expressant-vos la nostra adhesió, plens de confiança en l'esdevenidor victoriós de la justa causa que defensen, amb tanta tenacitat i heroisme, els millors fills de la classe obrera i del nostre poble.

S'escau el catorze aniversari del Partit en moments particularment greus per als pobles d'Espanya i per a tots els pobles del món, com a conseqüència de l'accentuada política de guerra dels imperialistes anglo-saxons.

Constatem com tota la política dels imperialistes ianquis i de llurs lacais està centrada en la preparació de la guerra contra la gloriosa Unió Soviètica i pel domini del món. I no tant sols accentuen llurs preparatius guerrers si no que, com en el cas recent de Corea, organitzen i duen a terme les més feroços i sagnants provocacions contra la llibertat

independència de les nacions posant, així, constantment en perill la Pau i la seguretat dels pobles.

Els maleïts franquistes serunden i alenten servilment la política bel·licista i agressora de l'imperialisme mundial. Tots els recursos econòmics i riqueses nacionals, tota la propaganda franco-falangista, estan encaminats a preparar la guerra, a fer del territori espanyol una plaça d'armes dels militaristes ianquis i dels fills dels pobles hispà-

nics carn de canó al servei dels multimilionaris de Wall Street.

La situació és especialment greu pel fet que, entre algunes persones, existeix una subestimació dels perills de guerra, en pensar que, aquesta, no afectaria a Espanya. I encara més, certa gent, aclaparada per les dificultats i privacions de tota mena, pensa que una guerra seria el millor camí per a destruir el règim franquista.

Volem assenyalar-vos que, aquests corrents influencien, fins i tot, a certs militants i organitzacions del Partit, la qual cosa frena el desenvolupament de la tasca central que tenim plantejada: mobilitzar i organitzar a la classe obrera i a tot el poble en la lluita per la Pau.

Combatre aquestes tendències és una de les nostres preocupacions fonamentals, car és indubtable que, l'èxit de la lluita per la Pau, depèn, en una gran mesura del grau de comprensió sobre la gravetat dels perills de guerra que amenacen l'existència d'Espanya i les vides de tots els espanyols

La Delegació té plena consciència de que, la guerra que els imperialistes anglo-saxons preparen i que els franquistes desitgen i recolzen, amenaça directament tot el nostre poble, el nostre país, car sabem que Espanya és una peça important en l'estratègia guerrera dels imperialistes i que, aquesta, acorralats per les dificultats i l'oposició creixent de tots els pobles del món a llurs plans bèl·lics, acceleraran l'integració oficial, oberta del franquisme, en els pactes agressius establerts pel camp dels provocadors de guerra.

Estem convençuts, també, que si la guerra es-

clatés, a desgrat dels esforços dels partidaris de la pau per evitar-la, les forces agressores de l'imperialisme, serien foragitades d'Europa per les immenses forces del món socialista i democràtic, per la lluita decidida i unànime de tots els pobles, entre els quals s'hi trobarien els d'Espanya.

Pero aquesta victòria comportaria, per a cada país, per a cada poble, sofrències grandioses, destruccions incalculables, horrors indescriptibles, que es multiplicar en després, amb els criminals intents que realitzarien els monstres imperialistes derrotats, en voler reconquistar el terreny perdut, llançant bombes atòmiques damunt dels països alliberats, sembrant-hi, rabiosament, i un altre cop, la ruïna, la destrucció i la mort.

La guerra seria, doncs, per al nostre poble, el més costós i dolorós dels camins.

Però els pobles hispànics tenen altres camins per a deslliurar-se del règim opressor i explotador franquista: el de la lluita unida contra la política de guerra dels imperialistes i franquistes. La lluita unida per la Pau i la República Democràtica.

En l'actual situació de lluita per la Pau, la classe obrera, la seva unitat i combat intransigent i decidit, són, com en altres ocasions, però avui més que mai, l'element principal per assolir progressos importants. Arreu del món, la classe obrera, marxa a l'avantguarda de la lluita contra els preparatius de guerra imperialistes. Les calúnnies i les infàmies dels dirigents traïdors al moviment obrer no poden allunyar-la del just camí que segueix orientada i dirigida pels Partits Comunistes.

D'ací que l'assolir que la classe obrera de Catalunya, unida a la de la resta d'Espanya, participi activament, a l'avantguarda de tot el nostre poble, en la lluita per la Pau, sigui un dels nostres objectius essencials.

Com ho és, igualment, el d'eixamplar, cada dia més, el camp dels partidaris de la Pau i de crear, entre a tres formes d'organització de la lluita de les masses, els Consells de la Resistència. En aquest sentit compremem que, la lluita per la Pau, ha de desenvolupar-se damunt d'una base profundament unitària. És a dir que no pot plantejar-se estretament, amb formulacions sectàries, limitant-la a una condició social o ideologia determinada, si no que ha de tenir un caràcter ampli, obert, tendent a guanyar, per aquesta causa, a totes aquelles persones de sentiments humanitaris, tantseval

(Passa a la pàg. 2)

RAFAEL VIDIELLA ha complert 60 anys

UNA VIDA AL SERVEI DE LA CLASSE OBRERA I DEL POBLE

L'estimat company Rafael Vidiella, membre del Secretariat del P. S. U. de C., ha complert 60 anys. Amb aquest motiu, el nostre Partit va retre, a París, un merescut homenatge al company Vidiella, revolucionari honest i conseqüent, comunista provat, dirigent estimat de tots els militants i volgut i admirat per les grans masses obreres i populars del nostre poble.

El C. C. del Partit li adreçà una carta de salutació en la qual, entre altres coses, li deia: «Saludem en tu, camarada Vidiella, un exemple de fidelitat revolucionària als principis del Partit, principis provats per les esclatants victòries d'aquest segle que, amb el triomf de la gran Revolució Socialista del 1917, com ha dit la camarada Pasionària, ha obert «l'era del Comunisme».

A les nombroses felicitacions i proves d'afecte rebudes pel company Rafael Vidiella, en ocasió del seu 60 aniversari, hi afegim ben cordialment la de tots el s'comunistes de Catalunya, desitjant-li molts anys de vida en bé del Partit i del triomf de la lluita del nostre poble per la Pau, l'enderrocament del franquisme i per la República Democràtica.

En bé de la causa del Socialisme i del Comunisme de la qual, Rafael Vidiella, n'és un ardent defensor.

CARTA DE LA DELEGACIÓ DEL C. C. AL SECRETARIAT DEL PARTIT

(Ve de la pàg 1)

llur ideologia i creences religioses, que es mostrin resoludes a condemnar i a oposar-se als plans destructors i de mort dels cambals imperialistes i franquistes.

A la llum del desenvolupament de la lluita per la destrucció del règim de classe franquista, per a salvar la Pau i recobrar la República Democràtica, se'ns apareix amb claredat que el Partit és l'instrument de la victòria. La seva existència, el seu funcionament, la seva possibilitat de lligar-se a les masses, de mobilitzar-les i dirigir-les, ho decideix tot. Sense el Partit, la lluita per la Pau i per la República, no podria avançar ni un sol pas.

Considerem que l'any transcorregut des del tretzè aniversari ençà, s'ha caracteritzat per una sèrie de progressos en el camí de l'enfortiment del Partit, en la seva formació i consolidació comunista.

Progressos en el terreny ideològic i polític, palesats en la unitat i fermesa amb que tot el Partit, a l'interior del país, ha respost enfront del traïdor Comorera i en la condemna contra la vil traïció tística. Progressos en el terreny de la propaganda, per l'aparició regular de «Treball», per l'augment d'l seu tiratge, per l'eixamplament de la seva influència, per la difusió de quantitats considerables de materials de propaganda comunista entre les masses obreres i populars de Catalunya. Progressos en la consolidació i eixamplament de les organitzacions del Partit, amb la penetració en noves empreses i en indústries fonamentals del país.

En el perfeccionament dels nostres mètodes de treball i en la rigurosa aplicació de les normes conspiratives, es registren progressos, així com en el millorament dels lligams amb les masses.

Com a conseqüència d'aquests progressos en el treball del Partit, ha millorat el propi desenvolupament de la lluita de la classe obrera i de les masses. Les lluites en les fàbriques, les protestes al camp i en els pobles, contra la política explotadora, expoliadora i terrorista del règim feixista, han crescut i, algunes d'elles, han assolit un major contingut polític com ho palesen les brillants accions del Primer de Maig a «La Maquinista» i en altres llocs de treball de Catalunya.

No obstant, cal remarcar, que els progressos aconseguits no responen, encara, a les immenses possibilitats que existeixen arreu de Catalunya i, molt menys, a les necessitats i exigències de l'actual situació de lluita per la Pau.

La situació ens exigeix realitzar més esforços en el terreny de l'enfortiment ideològic del Partit, de les seves organitzacions i militants, en la defensa dels principis marxistes-leninistes-estalinistes, en el desemmascarament dels enemics del Partit i en la vigilància contra la penetració d'influències estranyes en els nostres rengles.

L'orientació política de tot el poble, la seva educació, la creació de condicions favorables per a mobilitzar-lo i organitzar-lo en la lluita per la Pau i per la República, requereix fer més esforços tenir més audàcia, més esperit d'iniciativa en la difusió de la propaganda de «TREBALL» especialment, per tal de que penetri i arribi a tots els indrets de Catalunya. A l'ensenyament que conyee elevar, encara més, el tò polític de la nostra propaganda, fer-la més viva, més lligada a les masses obreres i populars, als problemes vitals i concrets de la lluita per la Pau, de la lluita contra la política de guerra franquista.

En la línia d'enfortir orgànicament el Partit, cal recuperar a militants i organitzacions que es troben disperses per Catalunya i organitzar-les, a l'ensenyament que reclutar, per al Partit, a milers de treballadors i d'antifranquistes honestos, susceptibles d'ésser dignes i valerosos militants comunistes.

Ens cal perfeccionar i afinar, encara més, els mètodes de treball conspiratiu, no perdent mai de vista la classe d'enemic que tenim davant nostre, pensant constantment que la policia franquista, els serveis secrets de l'imperialisme, esmercen tots llurs esforços per a descobrir-nos i esclafar-nos i que, en aquesta tasca criminal, recorren a tots els procediments, no vacilant en utilitzar a traïdors i desertors escombrats del nostre Partit

i que es presten a representar el miserable paper de delators.

Molts són els esforços que s'han de realitzar per a lligar-se a les masses, per a conèixer llur pensament, estat d'ànim, consciència de classe i antifranquista; predisposició combativa i per elevar llur nivell polític, organitzar-les, mobilitzar-les i menar les al xoc contra el règim franquista. En aquesta línia hem d'anar, encara més allà on es troben les masses, sense negligir les organitzacions legals i semi-legals.

Les insuficiències més notables, el retard principal, es manifesta, amb més intensitat -tenint en compte la gravetat de la situació i els perills de guerra-, en la lluita per la Pau. En aquest aspecte cal efectuar un profund treball d'esclarament per tal de desarrelar els corrents perniciosos que hem assenyalat en començar, denunciar sistemàticament tot allò relacionat amb els preparatius de guerra que el franquisme realitza i desenvolupa, més àmpliament, amb major energia i audàcia, aprofitant totes les possibilitats al nostre abast, la Campanya de recollida de signatures d'adhesió a la Crida d'Estocolm, element essencial de la nostra activitat en l'etapa actual de la lluita per la Pau.

Impulsats per un afany constant de superació, conscients de la nostra responsabilitat, mesurant

justament les possibilitats i obstacles, ajudats pels vostres valuosos consells, treballarem per a consolidar i eixamplar els progressos obtinguts i per a corregir i superar les insuficiències assenyalades.

Estem segurs de sortir victoriosos d'aquesta tasca, car tenim confiança il·limitada en el Partit, en la classe obrera i el nostre poble.

Amb el Partit Comunista d'Espanya, amb Dolores Ibarruri, amb el B. P. com a guies i dirigents de la lluita dels comunistes i de tots els pobles hispànics, units estretament entorn del Secretariat, els militants del P. S. U. de C. prosseguirem sense defallir el combat fins a la destrucció del poder terrorista dels grans terratinents i capitalistes, per a salvar la Pau, recobrar la República, amb el triomf de la qual, Catalunya podrà gaudir de les seves llibertats nacionals en la Federació Democràtica dels pobles hispànics.

Sota les invencibles i triomfants banderes de Marx-Engels-Lenin-Stalin; els comunistes catalans, fosos amb els comunistes d'arreu d'Espanya, complirem amb el nostre deure revolucionari, internacionalista, de combatents d'avantguarda de la causa gloriosa i redemptora del Socialisme i del Comunisme.

La Delegació del C. C. del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Sobre les «eleccions sindicals» franquistes

Sota el règim franquista, la política d'opressió i de brutal repressió contra la classe obrera i les masses populars, és la medul·la de tot el sistema de govern. D'ací que la lluita reivindicativa dels treballadors esdevingui difícil.

Però les innombrables accions reivindicatives que, en multitud de fàbriques i llocs de treball, s'han succeït en el curs d'aquests darrers anys i les que molt sovint es realitzen, demostren que, a desgrat de la repressió, els treballadors, i en primera fila la classe obrera, orientats i dirigits pels comunistes, saben trobar la manera de plantejar i guanyar, en fàbriques, tallers, etc., batalles contra llurs explotadors.

Aquestes accions, ultra millorar, encara que sigui migradament, les setmanades dels treballadors i dificultar la política de rapinya del règim tenen l'immens i fonamental valor polític d'enfortir la consciència de classe de les masses treballadores, llur esperit revolucionari, combatiu i demostren, per altra banda, les grans possibilitats que existeixen, malgrat el terror franquista, d'obtenir èxits en aquest important front de la lluita contra el maleït règim explotador franquista.

Una de les experiències més valuoses de les lluites reivindicatives d'aquests dos últims anys, és la de que els treballadors han après -a desgrat de les insuficiències i febleses que encara s'observen-, a recolzar l'acció reivindicativa, contra llurs explotadors i contra el propi règim franquista, amb la utilització de les poques possibilitats legals que el franquisme s'ha vist obligat a mantenir per a millor justificar i alimentar la seva demagògia feixista.

Els obrers, a l'ensenyament que presenten llurs legítimes reivindicacions al patró o a la direcció de l'Empresa i pressionen, de manera ferma i decidida amb la disminució del rendiment, el sabotatge a la producció, els aturs parcials, la vaga, etc. etc., plantegen el problema als jerarquies verticals o a la Magistratura del Treball, mantenen llur actitud intransigent i combativa i els obliguen a decidir en favor dels treballadors o a desemmascarar-se -això és el més corrent-, com el que són: vils servidors dels grans capitalistes.

Aquesta tàctica, aplicació justa de la política actual del Partit, i que en nombrosíssimes fàbriques i empreses ha possibilitat la victòria dels treballadors i ha posat en evidència als jerarquies verticals, ha fet comprendre a la classe obrera la necessitat de que l'enllaç sindical de la fàbrica o taller sigui, no un home al servei de l'Empresa i dels jerarquies falangistes de la C. N. S., sinó un bon company de treball, disposat a secundar i recolzar llurs justes peticions i a defensar-los davant del patró i de la C. N. S.

L'experiència els ha demostrat que un enllaç sindical d'aquestes característiques pot facilitar l'acció per a millorar -en la mesura que això és possible en règim franquista-, llurs condicions de vida i de treball.

Es per aquestes raons que, la natural repugnància, l'hostilitat i l'odi dels treballadors envers la C. N. S., no els ha impedit veure la possibilitat i la utilitat d'aprofitar la farsa franquista de les «eleccions sindicals» convocades pel proper mes d'Octubre, per a escollir un company o companya de treball que els ajudi a defensar llurs interessos i, al mateix temps, a paralitzar i inutilitzar un dels més importants i principals engranages dels sindicats verticals.

La C. N. S. és un monstruós aparell format per buròcrates, pistolers i estraperlistes, els quals per a millor facilitar la bestial explotació dels treballadors, es valen de la demagògia del més pur estil feixista i del terror contra els obrers d'avantguarda per tal de matar allò més decisiu per a l'acció eficient de la classe obrera: la seva consciència de classe, el seu esperit revolucionari.

El paper principal de l'enllaç sindical, tal com l'han concebut els «verticals», és el de fer penetrar, en els rengles obrers, el verí de la demagògia falangista i el de contribuir a desfer tots els intents de lluita dels treballadors encaminats a millorar llur situació.

Per això és important inutilitzar aquesta p de la màquina sindical falangista, en fer que enllaços sindicals siguin obrers fidels a llur classe i que, en actuar en defensors dels interessos dels treballadors, es converteixin en elements de pressió i de lluita contra la C. N. S. i contra el règim.

En la lluita contra la criminal demagògia falangista dels jerarquies sindicals, els obrers revolucionaris i conscients elegits per llurs companys, per a enllaços sindicals poden i han de jugar un paper important. Recolzant sempre en la unitat i la voluntat dels treballadors, en llur acció i decisió, els enllaços poden ajudar a acabar d'arrencar la careta de la tant esbombada «justícia social» del règim i el mite de la comunitat d'interessos entre obrers i patrons, entre explotats i explotadors, factors indispensables per a desvetllar i desenvolupar, entre la nova generació d'obers i treballadors, llur consciència de classe i esperit revolucionari i enfortir, així, de manera poderosa, tot el moviment de resistència i de lluita contra el règim franquista, protector dels interessos dels grans capitalistes i terratinents.

ATENCIÓ, DONCS, A LES PROPERES «ELECCIONS SINDICALS» D'OCTUBRE!

EN CADA FABRICA. EN CADA EMPRESA

(Passa a la pàg. 3)

LA CAMPANYA MUNDIAL CONTRA L'ARMA ATOMICA

"CADA SIGNATURA ES UN COP CONTRA ELS INCENDIARIS DE GUERRA"

ENDAVANT! EN LA RECOLLIDA DE SIGNATURES

Els resultats obtinguts, fins ara, a Catalunya, en la recollida de signatures al peu de la Crida d'Estocolm, confirma allò que hem dit en el moment d'iniciar la Campanya: el terror franquista no pot impedir que centenars de signatures omplnin les fulles que circulen d'una punta a l'altra d'Espanya.

Heu's ací unes quantes dades: en una Empresa barcelonina s'han recollit 113 signatures, en una altra 45, en altres de menys importància 44, 25, 15, 10, etc. Un sol company ha recollit més de 100 signatures. Altres companys el segueixen amb 25, 20, etc.

Vol dir això que, les possibilitats per a fer signar la Crida d'Estocolm, són immenses, però cal saber-les aprofitar, emprant tots els mitjans al nostre abast, essent audaçs, cercant i posant en pràctica tota mena d'iniciatives.

La Crida d'Estocolm ha tingut una bona acollida pertot arreu. Treballadors cenetistes, ugetistes, republicans, sense Partit, joves antifranquistes, dones catòliques que no volen veure llurs fills massacrats com els d'Hiroshima i Nagasaki, persones de sentiments humanitaris, signen la Crida d'Estocolm.

Els centenars de signatures recollides són la millor resposta a les continuades provocacions dels bel·licistes ianquis, la millor condemna a llur criminal agressió contra l'heroic poble coreà, la més an repulsa a la criminal propaganda dels gossets franquistes que, des de la premsa, no paren de demanar, a llurs amos imperialistes, la utilització de la bomba atòmica contra els pacífics pobles soviètics.

Cal, però, fer més, MOLT MÉS!, en la Campanya d'adhesió a la Crida d'Estocolm. La situació és extremadament greu. Els perills de guerra s'han aguditzat després de l'agressió dels imperialistes ianquis contra Corea. Els monstres imperialistes, rabiosos per les derrotes sofertes, no vacil·laran en recórrer a la bomba atòmica si això ha de permetre'ls assegurar llur «prestigi» i esclafar l'heroica lluita dels patriotes coreans.

L'ACCIO RAPIDA, DECIDIDA, DE TOTES LES FORCES DE LA PAU UNIDES, POT I HA D'IMPEDIR—HO!

La Campanya de recollida de signatures en favor de la Crida d'Estocolm és, avui, la tasca més decisiva, en el conjunt de la lluita per la Pau. Cal eixamplar-la pertot arreu, desenvolupar-la en les formes més diverses. Seguint l'exemple dels portuaris d'Alacant, en fàbriques, tallers, oficines, centres d'ensenyament, als pobles i les barriades, centres recreatius,

SOBRE LES «ELECCIONS»...

(Ve de la pàg. 2)

HA D'ESSER FLEGIT ENLLAC SINDICAL UN AUTÈNTIC DEFENSOR DELS INTERESSOS DELS TREBALLADORS, UN OBRER CONSCIENT I FIDEL A LA SEVA CLASSE, INSUBORDINABLE DAVANT ELS CANTS DE SIRENA DELS PATRONS I DELS JERARQUES VERTICALS!

Als comunistes ens pertoca estar a l'avantguarda de l'acció per a fer, de les properes eleccions sindicals, una jornada d'unitat, de lluita i de victòria dels treballadors. La nostra tasca consisteix en treballar, des d'ara, per a popularitzar entre els treballadors, les experiències i arguments que demostren la utilitat i la importància d'aquesta forma de lluita contra llurs explotadors i els jerarques de la C. N. S.; en ajudar a fer comprendre a tots els treballadors la necessitat d'utilitzar aquesta possibilitat legal de lluita contra el règim i en ajudar-los a escollir llur candidat i a vetllar per a que llur voluntat i drets no siguin falsejats per la direcció de l'Empresa, els jerarques verticals o llurs agents a l'interior de les fàbriques.

El treball que es realitzi entorn de les «eleccions sindicals» ha de servir per a donar un nou impuls a l'educació política dels treballadors, a la unitat i a la lluita per la destrucció del règim de classe franquista, per la defensa de la Pau i el recobriment de la República democràtica.

IMPULSEM, ORGANITZEM L'AJUT ENVERS ELS EMPRESONATS!

culturals, esportius, cooperatives, a cada casa, en cada família, s'han de fer resolucions exigint la prohibició de l'arma atòmica: arma d'esfereïment i d'extermin en massa de les poblacions.

D'ARREU DEL MÓN

ELS ANTIFRANQUISTES EXILIATS ES MOBILITZEN EN FAVOR DE LA CRIDA D'ESTOCOLM

Els milers d'antifranquistes residents en diversos països d'Europa, Àfrica i Amèrica, estan treballant activament en favor de la Pau. Llur combat és el nostre. Les noves que ens arriben palesen l'entusiasme i, sobretot, l'esperit unitari que anima la campanya dels nostres compatriotes en favor de la Crida d'Estocolm.

A França, fins a la data, 180.000 espanyols de totes les tendències i ideologies, han signat la Crida. A Oran s'han recollit, entre els compatriotes residents en aquella ciutat, 2.000 signatures; a Tunis, 300 i a Bizerta, 200.

Arreu del món prossegueix, amb gran intensitat, la campanya de recollida de signatures d'adhesió a la Crida d'Estocolm, exigint la prohibició de l'arma atòmica. Heu's ací unes quantes dades:

POLONIA.— Més de 500.000 persones participen en la recollida de signatures. NORUEGA.— Els obrers de la fàbrica «Radió-Indústria», de les fàbriques de paper de Granfoss, de les empreses de la indústria de la fusta de Fredrikstand, han signat la Crida d'Estocolm. SIRIA.— Cent cinc

advocats de Damas han signat la Crida. FINLANDIA.— Es porten recollides més de mig milió de signatures. ESTATS UNITS.— L'Església metodista americana s'ha manifestat contra l'arma atòmica. Els representants del sindicat únic de la casa Ford han demanat al Govern ianqui la prohibició de l'arma atòmica. BRASIL.— A l'Estat de Rio Grande han signat la Crida 16 mil ferroviaris, 8 mil obrers tèxtils, 5 mil miners i 8 mil metal·lúrgics.

Fora els agressors imperialistes de Corea!

S'ha complert un mes d'ençà de la criminal agressió dels feixistes de Syngman Rhee contra la República Popular Democràtica de Corea.

En el curs d'aquestes setmanes s'han posat encara més al descobert els veritables motius de l'agressió a Corea del Nord. Avui, apareix, amb tota claredat, que Syngman Rhee, fou l'instrument escollit pels bel·licistes ianquis, per tal de preparar l'agressió a la Corea democràtica, justificar, així, llur intervenció directa en aquell país i poder establir, en territori coreà, un cap de pont per a la guerra que preparen contra la Unió Soviètica i pel domini del món.

El mateix Kim Il Sek, ex-ministre del govern de Syngman Rhee, ha declarat que els governants del Sud havien començat les hostilitats per ordre de Washington i que, els feixistes de Rhee, ja feia més d'un any que havien preparat, d'acord amb els ianquis, l'invasió de la Corea del Nord, preveïent, aleshores, la presa de Pyong-Yang, capital de la Corea democràtica, en tres dies.

El procediment emprat pels imperialistes per a realitzar l'agressió és, típicament feixista. Fou utilitzat per Hitler i Mussolini en llur intervenció a Espanya, en valdre's de Franco i altres traidors, per agredir la República i poder establir, en territori espanyol, un cap de pont per a la guerra que el nazi-feixisme preparava.

Els esdeveniments de Corea cal veure'ls, doncs, no com un conflicte entre coreans del Nord i del Sud; si no com una lluita de TOT el poble coreà contra els invasors imperialistes i el grupet de Syngman Rhee. És una lluita per la llibertat i independència de Corea.

No existeix, pràcticament, Exèrcit del Sud. Aquest, després del xoc inicial amb les forces defensives de la Corea del Nord, va disgregar-se. I si bé un grupet de traidors de la camarilla de Rhee continuà a les ordres dels seus amos ianquis, l'immensa majoria dels soldats van passar-se a l'Exèrcit democràtic o s'incorporaren als destacaments guerrillers que, amb tant d'heroisme, combaten contra els invasors estrangers.

I no sols foren els soldats els qui van posar-se al costat dels defensors de la llibertat i unitat de Corea, si no que la població del Sud ajudà i ajuda l'acció alliberadora de les forces democràtiques.

En aquest sentit, el corresponent del «New York Herald Times», ha hagut de confessar que,

«molts pagesos vestits de blanc que ens aclamaven per les carreteres, a la nit, s'han transformat en guerrillers.»

Avui, tot el poble coreà, unit en un mateix an-

hel de llibertat, d'independència i democràcia, està mobilitzat contra els invasors, derrotant-los en el curs de batalles sagnants, en les quals es posa de relleu la gran força que té un poble disposat a defensar una causa justa.

Els esdeveniments de Corea han agreujat seriosament la situació internacional. Enrabats per les derrotes sofertes, els imperialistes ianquis, no paren de pendre mesures de guerra, com ho proven els 10.000 milions de dòlars demanats per Truman, recentment, i destinats a intensificar els preparatius bèl·lics.

Enduts per llur monstruosa bojeria destructora, certs caps militars i polítics ianquis, ne vacil·len en demanar la utilització de la bomba atòmica per tal de liquidar l'heroica lluita del poble coreà.

D'ací la necessitat urgent de mobilitzar-se i prestar tot el nostre ajut als lluitadors coreans, secundant, d'aquesta manera, el gran moviment de solidaritat que es desenvolupa arreu del món.

Solidaritat, en primer terme, intensificant la recollida de signatures al peu de la Crida d'Estocolm.

Solidaritat en fer, en fàbriques, tallers, oficines, barriades, pobles, etc., cartes i resolucions adreçades al Consolat dels E. E. U. U. de Barcelona (C. Junqueras, 18-1ª) i a l'O. N. U., EXIGINT que cessi la intervenció imperialista a Corea.

Als crims franquistes demanant l'esclafament del poble coreà, els antifranquistes hem de respondre amb la nostra solidaritat activa envers aquell poble heroic, intensificant la lluita per la Pau, al crit de FORA ELS AGRESSORS IMPERIALISTES DE COREA!

SOLIDARITAT MUNDIAL

ENVERS EL POBLE COREÀ

La Federació Sindical Mundial ha demanat a totes les centrals sindicals d'organitzar, a partir del dia 10 de juliol, una setmana de solidaritat activa en favor del poble coreà, que combat per la seva llibertat i independència contra els invasors imperialistes.

A la U. R. S. S., a totes les fàbriques, s'han celebrat mitjans per tal de protestar contra l'agressió dels imperialistes nordamericans a Corea.

El Sindicat de la Marina Mercant d'Austràlia, ha decidit no carregar cap vaixell transportant material bèl·lic destinat als agressors imperialistes que lluiten contra el poble de Corea.

ELS CORRESPONSALS DE TREBALL DIUEN:

DE «C'AN GIRONA»

MENTRE ELS TREBALLADORS NO PODEM MENJAR ELS CAPITALISTES AUGMENTEN LLURS BENEFICIS

BARCELONA.- L'Empresa «Material y Construcciones, S. A.» (C'an Girona) ha celebrat, recentment, la seva Junta general d'accionistes.

Segons les dades oficials, els beneficis assolits en el curs de l'exercici 1949, per l'Empresa foren de prop de 20 milions de pessetes. Això sense comptar els altres tants milions invertits en obres dintre la fàbrica, obres realitzades no per a millorar les condicions extraordinàriament deficientes dels llocs de treball, sinó per incrementar la producció, per a poder explotar encara més els treballadors i acumular més beneficis.

Si establim comparacions entre els beneficis obtinguts l'any 1948, -16.7 milions de pessetes- i els del 1949, que han estat de prop de 20 milions- constatarem que els capitalistes de «C'an Girona» s'han repartit 3 milions més de pessetes que l'any passat.

La proporció ha estat la mateixa en els guanys dels treballadors? NO!. Es que, per atzar, trobariem, entre nosaltres, cap obrer que, havent treballat les mateixes hores i els mateixos dies l'any 1948 que l'any 1949, s'hagués emportat, l'any darrer mil o dues mil ptes. més a casa seva? NO!

Es que els Villalonga i companyia s'han recordat ni tant sols de donar una pesseta més de gratificació als obrers? NO!... I no sols podem dir això si no que es pot afirmar tot el contrari, doncs a les Divisions 5^a i 6^a, on es treballa amb el mateix sistema dels «preus fets», aquests, han estat rebaixats en proporcions considerables en relació a l'any 1948 i en perjudici econòmic dels treballadors.

Això és una part del contrast que ofereixen els fabulosos beneficis de l'Empresa en relació amb els jornals de misèria que cobrem. I quins són aquests salaris? Vegem-los: Els capitalistes de «C'an Girona» paguen 14'50 ptes. a la majoria dels treballadors considerats com peons, més 3'25 ptes. com a plus d'assistència al treball i subjecte a supressió per faltes diverses. Els considerats operaris de 3ª cobren 17'50 ptes., més 6 ptes. de plus. Els operaris de 2^a, 19'75 i 6 ptes. de plus; els operaris de 1^a, 22'25 i 6 ptes. de plus. Aquests salaris contrasten amb els sous de 4, 8 i 12 mil ptes. mensuals que es reparteixen els «jerarquies» i «gossos» de l'Empresa, encarregats de fer de botxins dels obrers que hi treballen.

Malgrat els escandalosos 20 milions de beneficis, els capitalistes de «C'an Girona» no han concedit el migrat tant per cent que, segons les demagògiques lleis franquistes, correspon lícitament als obrers; però si que s'han afanyat a donar, el proppassat dia 24 de juny, un «apat de germanor» als encarregats, enllaços, delegats sindicals i altres «gossos», per incitar-los a expoliar-nos i explotar-nos encara més.

Aquest és el fons de la «política social» de l'Estat franquista. Estat al servei dels interessos dels grans capitalistes i financers, com Villalonga. Estat protector de les classes i castes explotadores. Estat feixista de repressió i de brutalitats contra les inquietuds, anhels i reivindicacions de les masses treballadores famolenques i empobrides, aclaparades per la més iníqua de les explotacions.

Els treballadors de «C'an Girona» hem d'intensificar la nostra acció reivindicativa exigint millors salaris. L'Empresa està en condicions de po-

der-los augmentar, com ho demostren els 20 milions de pessetes que l'any passat va guanyar.

En aquesta lluita hem de saber combinar ben bé l'acció legal, és a dir, l'aprofitament de totes les possibilitats que, demagògicament, el franquisme ofereix, amb les més variades formes de lluita clandestina i de les quals, els treballadors de «C'an Girona», en tenim positives experiències.

Base d'aquesta lluita per l'augment de salaris i per a reclamar el tant per cent dels beneficis que ens pertanyen, ha d'ésser la nostra més ferma i decidida unitat en el sí del Consell de Resistència de la fàbrica, unitat que hem d'enfortir sense parar en el desenvolupament de la lluita contra el règim de classe franquista, en defensa de la Pau i pel recobriment de la República Democràtica, el triomf de la qual assegurarà, a tot els treballadors, a tot el poble, una vida digna i humana.

CATALANS! ESCOLTEU

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Transmet tots els dies a partir de les 5'30 de la tarda i cada hora fins a la una i mitja de la nit.

Longitud d'onda:

26 - 28,7 - 29,2 - 37 i 41 metres.

LA UNITAT I LA LLUITA HO DECIDEIXEN TOT

En una gran Empresa metal·lúrgica barcelonina els treballadors presentaren a la Direcció, per mitjà de l'enllaç sindical, una petició en la qual demanaven se'ls donés un «mono» de treball, la setmanada lliure d'impostos i el racionament a compte de l'Empresa.

La Direcció va respondre que només els concedia la roba de treball. Immediatament, els obrers

DE SABADELL

LES DONES PROTESTEN PER LA MANCA D'AIGUA

Des de fa un mes els safareigs públics estan tancats. Les fonts es veuen envoltades per llargues cues que duren tota la nit i en les quals els comentaris contra Franco i el seu règim maleït dominen les converses d'homes i dones que malden, després de les esgotadores jornades de treball, per arrebregar uns litres d'aigua.

La gent no pot rentar-se, ni rentar la roba, la qual cosa posa en perill la pròpia salut dels sabadellencs exposats a les més greus epidèmies.

La manca d'aigua ha augmentat l'odi de la població contra el règim. Aquest odi ja s'ha transformat en accions de protesta, menades per nombrosos grups de dones treballadores, les quals amb els paners pleus de roba bruta, s'han adreçat a l'Ajuntament exigint, al franquista Marcet, que solucioni el greu i angoixós problema de l'aigua.

L'odi de la població ha esdevingut encara més profund, al saber que la poca aigua que disposa Sabadell, es dona als «senyors» que viuen comodament en les sumptuoses torres de Bella Terra per tal de que puguin regar llurs jardins.

Les dones, tota la població de Sabadell unida la de tots aquells pobles que es troben en la mateixa situació, han de prosseguir llur acció de protesta. A les fàbriques-les obreres, han de realitzar «plantes», parar el treball i, amb els paners de roba bruta, amb galledes, cànirs, etc., anar a l'Ajuntament i exigir, als jerarquies franquistes, que es solucioni el problema de la manca d'aigua, la causa del qual és la política de guerra i de repressió franquista, que mentre dedica milions i milions de pessetes en obres militars i improductives, negligeix la construcció d'aquelles obres que calen per a solucionar el problema de l'aigua que tenen plantejat nombrosíssims pobles i ciutats de Catalunya i d'arreu d'Espanya.

LA COMMEMORACIO DEL 19 DE JULIOL

La commemoració franquista del 18 de juliol fou un fracàs rotund. A Barcelona, el poble féu el buit a les poques manifestacions que els bandits falangistes gosaren organitzar. En les barriades obreres no es veia cap bandera. I, àdhuc, en llocs com la Diagonal, Passeig de Gràcia, carrer Corts, Rambles, etc., els drapots «bicolors» foren arreconats i els pocs que hi havia, en centres oficials i en les cases dels franquistes, apareixien avergonyits, tremolant de por davant la immensitat de l'odi popular, simbolitzat pels nombrosos balcons i finestres orfes dels colors que representen, per a tota la gent honesta, guerra, repressió, fam i misèria.

En canvi, el 19 de juliol, fou ardentment celebrat per les masses obreres i populars. El record de les jornades combatents del 1936 omplanà les llars de tots aquells ciutadans que, a desgrat del franquisme, mantenen indestructible llur fidelitat a la causa de la República. En fàbriques i tallers, en tots els llocs de treball, les converses giraren entorn del 19 de juliol. Però no s'acabà ací. En diversos llocs de Barcelona voleïaren joïsamment les roges banderes del Partit de la República i la de Catalunya. «TREBALL» fou àmpliament difós. Aparegueren consignes i cartells en favor de la Pau. Es recolliren centenars de signatures al peu de la Crida d'Estocolm i es recaptaren força diners destinats als empresonats i llurs famílies.

Franco, en aquestes jornades de juliol, haurà pogut constatar l'odi creixent del nostre poble envers el seu règim de guerra i explotador i com l'espirit unitari i combatiu de les masses s'enforteix, la qual cosa és l'auguri de futures victòries en la lluita per la Pau i per la República, que res ni ningú no podran evitar.

nomenaren una comissió que s'entrevistà amb els jerarquies de la C. N. S. dient-los que si llurs peticions «ren rebutjades es negarien a fer hores extraordinàries i a treballar els diumenges.

L'Empresa, pressionada per l'actitud dels treballadors, accedí a facilitar-los el racionament. Decidits a fer triomfar totes les reivindicacions presentades, els obrers es negaren, aquell mateix dia, a fer hores extres Com a repressalia, la Direcció de la fàbrica, es negà a fer cap mena de concessió.

Davant d'aquesta actitud la comissió s'entrevistà un altre cop amb els jerarquies de la C. N. S. demanant-los que convoquessin una reunió de tots els treballadors de la fàbrica per tal de donar los compte de la marxa del conflicte i donessin llur opinió. Un cop reunits, els obrers es reafirmaren en llur actitud i manifestaren estar disposats a prosseguir la lluita fins aconseguir tot allò que demanaven.

La fermesa dels obrers, llur unitat, llur acció, obligà a l'Empresa a acceptar totes les reivindicacions.

Conclusions d'aquesta lluita: Els treballadors han obligat als jerarquies de la C.N.S., enfrontar los amb llur demagògia, a autoritzar la celebració d'una reunió en la qual, els metal·lúrgics exposaren llurs opinions i es posaren d'acord sobre les mesures que calia prendre enfront de la intransigència de llurs explotadors.

El saber combinar hàbilment l'acció il·legal-sabotatge a la producció, disminució del rendiment, aturs parcials, etc.- amb la utilització de totes les possibilitats legals al nostre abast -discussió amb l'Empresa, la C. N. S.-, és un element indispensable per a l'acció reivindicativa de les masses treballadores.

No obstant, i com a conclusió fonamental, cal destacar, que, sense la unitat i la lluita dels obrers, negant-se a fer hores extraordinàries i a treballar els diumenges, la victòria assolida no hauria estat possible.

Es una constatació que els obrers, tots els treballadors, no han d'oblidar mai en llur combat contra les classes explotadores, en llur combat per l'anihilament del règim de classe franquista, en defensa de la Pau i pel triomf de la República Democràtica.

Es en aquesta línia que han de saber orientar llur tasca d'educació, d'organització i mobilització de les masses treballadores, els militants comunistes.

ATENCIO A LA PROVOCACIO!

Els militants i organitzacions del P. S. U. i de la Resistència antifranquista de Catalunya -especialment els de la zona d'Igualada, Manresa i Martorell-, han d'estar alerta contra l'acció d'un provocador anomenat JOSEP SOLÉ, arribat recentment de França amb passaport franquista.

Impedim amb la nostra vigilància que el tal SOLÉ no descobreixi i es relacioni amb militants o organitzacions comunistes i antifranquistes.

ALERTA contra els maneigs del traïdor i agent de l'enemic JOSEP SOLÉ!